

отъ тази, която до това време е вършилъ. Нѣма по-велико нѣщо отъ умирането, но когато става на време. Да умрешъ, това значи, да свършишъ училище. Какво лошо има въ това? Като умира, човѣкъ оставя наследството си на други. Той нищо не губи. Той оставя наследството си на земята, а на небето приема друго наследство. Като знаете това, работете така, че да оставите наследство на земята и сжщевременно да получите наследство на небето. Не можешъ ли да оставишъ наследство и да получишъ ново, ти не си разбралъ Божиитѣ закони. Да разбере човѣкъ Божиитѣ закони и да ги приложи, това значи, да развива своитѣ дарби и способности. Не може ли да прилага тия закони, той се намира въ положението на човѣкъ, който газии вода, а жаденъ ходи.

Да се върнемъ пакъ къмъ молитвата. Ние уподобихме молитвата на добре облѣчена и накичена мома, която се хваща на хорото да играе. Добро нѣщо е киченето на момата, но тя не трѣбва да се раздвоява. Дойде ли у дома си, тя трѣбва да бжде такава, каквато е била и на хорото: весела и засмѣна, готова да обича всички, на всички да услужва. Следователно, и като се моли, и като престане да се моли, човѣкъ трѣбва да бжде единъ и сжщъ. Като жененъ и нежененъ, човѣкъ трѣбва да бжде единъ и сжщъ. Въ сжщностъ, нѣма неженени хора. На земята всички хора сж женени. Женитбата не е само външенъ актъ, както съвременнитѣ хора я разбиратъ. Човѣкъ е свър-